

INFO - LIST

br. 2/2024.

PREDSTAVNIKA BUGARSKE NACIONALNE MANJINE GRADA ZAGREBA

Na osnovi članka 74. stavka 2. Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina ("Narodne novine", broj 25/19, dalje: Zakon), a u svezi članka 76. stavka 1. i članka 77. stavka 1. Zakona, nakon provedenih izbora za predstavnika bugarske nacionalne manjine u Gradu Zagrebu 7. svibnja 2023., Izorno povjerenstvo Grada Zagreba na sjednici održanoj 8. svibnja 2023. utvrdilo je i objavljuje: Na osnovi članka 54. stavka 2, Zakona o izboru vijeća i predstavnika nacionalnih manjina
- za predstavnika bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba izabran je PERO DIANKOV
- za zamjenika predstavnika izabran je VELJKO TOŠEV

VIJESTI

RIJEČ PREDSTAVNIKA

Pero Diankov

Poštovani sugrađani pripadnici bugarske nacionalne manjine,

Moja je zadaća, kao Predstavnik nacionalne manjine Bugara u Zagrebu, biti spona između „gradskih vlasti“ Grada Zagreba i Vas. Za sva pitanja, prijedloge o mogućoj suradnji, kao i mogućnost ostvarivanja osobnih kontakata i druženja, slobodno se obratite na broj telefona 4649-489, svakog radnog dana od 10 do 14 sati, a adresa ureda Predstavnik je Remetinečka cesta 77A, I. kat – Savski Gaj.

Dragi sugrađani,
Moje djelovanje u proteklih šest mjeseci bilo je usmjereno i na zadatak da budem vaš predstavnik na raznim događanjima na kojima je trebalo promovirati bugarsku nacionalnu manjinu grada Zagreba. O nekima od njih možete pročitati na sljedećim stranicama INFO-LISTA u rubrici „Vijesti“. Posebnu zahvalnost izražavam „zagrebačkim“ Bugarima, kao i onima iz drugih hrvatskih gradova koji su odvojili svoje vrijeme i sudjelovali u svečanosti na Bugarskom vojnom groblju u Vukovaru, u polaganju vijenaca, u organizaciji Ve-

leposlanstva Bugarske, ispred spomenika bugarskog pjesnika Ivana Vazova na Bundeku te u drugim manifestacijama.

Osim toga, sudjelovao sam na sastancima Koordinacije, na seminaru koji je organiziran u Rijeci te obavio niz razgovora s predstavnicima ostalih manjina Grada Zagreba, kao i s predsjednicima ili članovima Vijeća nacionalnih manjina.

Zanimanje za djelovanje Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba pokazala je OTV televizija, za koju sam dao opširan intervju, emitiran u dva dijela. Svatko tko je zainteresiran za ovaj razgovor s novinarom Nikšom Maravićem, može ga pogledati na YouTube kanalu na sljedećim linkovima:

<https://www.youtube.com/watch?v=Q2XMXDaQNIo>

<https://www.youtube.com/watch?v=LQB28EM1lgU>

Nakon kratke ljetne stanke očekuju nas novi događaji i novi izazovi. Očekujem i veselim se vašoj pomoći, vašem sudjelovanju i vašim idejama i prijedlozima.
Do novih susreta!

UPITNIK

o Vašem odobrenju da Vam besplatno dostavljamo INFO-LIST Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba ili dostavljati informaciju o narednim aktivnostima Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba

Ime i prezime:

.....

Adresa stanovanja:

.....

Broj telefona ili mobilnog uređaja:

.....

E-mail:

.....

.....

SVETA LITURGIJA POVODOM BLAGDANA CVJETNICE

Predstojnik Bugarske crkvene općine u Zagrebu, protojerej Colo Krivačkov je 28. travnja u crkvi Sv. Sedmočislenika, Medulićeva ulica 18, služio svetu liturgiju povodom blagdana Cvjetnice, ulaska Gospodnjeg u Jeruzalem. Nakon svete liturgije, protojerej se obratio prisutnim Bugarima i poručio neka na ovaj svijetao praznik svatko prihvati Gospodina Isusa Krista u svoje srce kako bi svoj život ispunio mirom i ljubavlju.

POLAGANJE VIJENACA U VUKOVARU

Upovodu 6. svibnja, Dana hrabrosti i praznika bugarske vojske, 7. svibnja Veleposlanstvo Republike Bugarske u RH organiziralo je polaganje vijenaca na Bugarskom vojnom groblju u Vukovaru, gdje su pokopani posmrtni ostaci 1027 bugarskih časnika i vojnika, poginulih u završnim

operacijama Drugoga svjetskog rata. Vijence su položili bugarska veleposlanica u Hrvatskoj Iva Kruleva i bugarski vojni izaslanik pukovnik Ivan Studenkov, predstavnici hrvatskih ministarstva obrane, hrvatskih branitelja, vanjskih i europskih poslova te grada Vukovara. U ime Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj

vijenac je položio Raško Ivanov, a ispred nacionalne manjine Grada Zagreba Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov.

Sudionici ovog spomena na Bugarskom vojnom groblju, vijence su položili i kod središnjeg križa na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata 1991.-1995.

POVODOM DANA SVETE BRAĆE ĆIRILA I METODA

Povodom bugarskog praznika 24. svibnja – Dana Svete braće Ćirila i Metoda, bugarske azbuke, prosvjete i kulture te slavenske književnosti, bugarska veleposlanica u Republici Hrvatskoj Iva Kruleva

i načelnica Odjela za srednju i južnu Europu u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova RH Ivana Karanušić položile su 23. svibnja vijence ispred spomenika-biste “patrijarha bugarske književnosti” Ivana Vazova u Aleji pjesnika

u parku Bundek. Prisutnima su se obratili veleposlanica Iva Kruleva, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov i ravnateljica Bugarske nedjeljne škole „Ivan Vazov“ Igljika Kasabova.

GOVOR PREDSTAVNIKA BUGARSKE NACIONALNE MANJINE GRADA ZAGREBA PERE DIANKOVA:

„Poštovana veleposlanice Republike Bugarske u Hrvatskoj gospođo Iva Kruleva,
Poštovana predstavnice Ministarstva vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske,
Poštovani, gospođe i gospodo službenici bugarskog veleposlanstva,
Poštovani pripadnici bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba,
Poštovana direktorice Bugarske nedjeljne škole Ivan Vazov u Zagrebu,
I poštovani svi koje nisam posebno spomenuo,

Već više od 100. godina Bugari kao narod imaju svoj praznik prosvjetiteljstva i duhovnosti, SVOJ NAJBUGARSKIJI PRAZNIK – 24. svibnja. Danas službeni naziv tog praznika je: Dan svetih braće Ćirila i Metoda, bugarskog pisma, prosvjete i kulture te slavenske književnosti, usvojen 9. prosinca 2020. odlukom Narodnog sabora Bugarske. Zato, i tim povodom, Veleposlanstvo Republike Bugarske polaže vijenac na spomenik Ivanu Vazovu u parku „Bundek.“

Jeste li se ikada zapitali zašto upravo ovaj veliki bugarski književnik ima spomenik u Zagrebu?

Ivan Vazov je naročito omiljen u Hrvatskoj, posebno nakon vrlo toplog i neposrednog prikaza dr. Frana Gundruma-Oriovčanina o piscu i čovjeku Vazovu. Kruna Gundrumovog rada je prijevod romana „POD JARMOM“, u kojem obrađuje život Bugara uoči oslobođenja ispod turskog jarma godine 1876., a otisnut je 1898. godine.

Fran Gundrum-Oriovčanin (1856. – 1919.) živio je i radio kao liječnik u Bugarskoj, a s Ivanom Vazovim ostaje blizak prijatelj cijeloga života. Nakon svog povratka u Hrvatsku Gundrum je postao pionir u populariziranju bugarske književnosti i medicine. Osim „Pod jarmom“ prevodi i niz drugih Vazovih djela – od kojih neka ostaju samo u rukopisu. Izdani su roman „Kazalarska carica“ 1907. g. i dijelovi zbornika pripovijedaka „Draski i šarki“, „Šareni svijet“ itd. Dr. Fran Gundrum je preveo novelu „Ivan Aleksander“ i još puno pripovijetki, među kojima „Hadži Ahil“, „Cončova osveta“, „Bikoglav“, „Valko ide u rat“, „Pilatova kći“.

O Ivanu Vazovu je u hrvatskoj publicistici i književnoj kritici relativno puno pisano. Od devedesetih godina prošloga stoljeća kad je nje-

govo ime počelo ulaziti na stranice hrvatskih časopisa i novina pa sve do 1945. godine, preko četrdeset napisa vezano je uz bugarskoga pisca. Na poslijetku, može se reći kako djelo Ivana Vazova ima bogatu i plodnu sudbinu u okviru hrvatske književnosti. Bilo je puno prevedeno i naišlo je na dobar prijem čitatelja i kritike. Ostavio je trag i na hrvatskim prostorima, a prvi prijevodi njegovih dijela objavljeni su upravo u Hrvatskoj, a potpisuju ih pjesnici i pisci poput Augusta Harambašića i Augusta Šenoe. Eto, na sve prethodno spomenuto trajno nas podsjeća spomenik s likom Ivana Vazova.“

Događaju povodom bugarskog praznika 24. svibnja su nazočili dje-latnici bugarskog veleposlanstva, predstavnici hrvatskog Ministarstva vanjskih i europskih poslova i Bugarske zajednice u Zagrebu. Spomenik bugarskom pjesniku Ivanu Vazovu, podignut je na inicijativu bugarskog veleposlanstva u Hrvatskoj i uz potporu zagrebačkih gradskih vlasti, otkriven je 2018. godine. Na svečanosti je bio nazočan i tadašnji bugarski premijer Bojko Borisov.

VIJESTI

POSJET BUGARSKOM VOJNOM GROBLJU

Na Bugarskom vojnom groblju u Vukovaru 4. lipnja održana je svečana ceremonija u organizaciji bugarskog Ministarstva obrane i Saveza veterana bugarskih ratova (SVBR). Sudionike iz Bugarske te predstavnike bugarske zajednice u Hrvatskoj i Grada Zagreba pozdravio je pukovnik Ivan Studenkov, vojni izaslanik Bugarske u Hrvatskoj i pukovnik Georgi Krajnov, zamjenik načelnika bugarskog Nacionalnog vojnog sveučilišta „Vasil Levski“ u Velikom Trnovu. Na Bugarskom groblju su položeni vijenci u ime ministra obrane Republike Bugarske, bugarskog

veleposlanstva u Zagrebu, Saveza veterana bugarskih ratova i Grada Vukovara. Zajednički vijenac položili su predstavnici hrvatskih ministarstava branitelja, obrane te vanjskih i europskih poslova. Vijenci su položeni i kod središnjeg križa na Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata 1991.-1995.

Na komemorativnom ručku pukovnik Ivan Studenkov, bugarski vojni izaslanik, pročitao je zapovijed ministra obrane Republike Bugarske Atanasa Zaprianova kojom je Ministarstvo obrane odlikovalo medaljom za zasluge Dianu Glasnovu, tajnicu Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba i

glavnu urednicu časopisa „Rodna riječ“ te Raška Ivanova, predsjednika Nacionalne zajednice Bugara u Hrvatskoj. Nagrade su im dodijeljene „za sveukupni doprinos u očuvanju bugarske vojno-povijesne baštine u Hrvatskoj, odavanju počasti uspomeni na poginule bugarske vojnike u Drugome svjetskom ratu i popularizaciji bugarske vojne povijesti“. Događajima u Vukovaru su nazočili kadeti vojnog sveučilišta „Vasila Levskog“ iz Velikog Trnova, bugarska veleposlanica u Republici Hrvatskoj Iva Kruleva, Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba Pero Diankov i Bugari koji žive u Hrvatskoj.

VIJESTI IZ VELEPOSLANSTVA BUGARSKE

Veleposlanstvo Republike Bugarske
u Republici Hrvatskoj

Izvanredni i opunomoćeni veleposlanik:

NJ. E. gđa Iva Kruleva

Članovi misije: Stojan Stankulov,
savjetnik i zamjenik veleposlanice;
brigadir Ivan Studenkov, vojni
izaslanik; Violin Markov, prvi tajnik
i konzul

Ured za gospodarstvo i trgovinu:
Mirela Taseva, prva tajnica

Za kontakt:

Ulica Vladimira Nazora br. 39,
10000 Zagreb, Hrvatska

Telefon: +385 1 46 46 609;

+385 1 46 46 631;

+385 1 46 46 640

Radno vrijeme:

ponedjeljak-petak 08.00 - 16.30 sati

E-mail: Embassy.Zagreb@mfa.bg

Konzularna služba:

Radno vrijeme:

ponedjeljak-petak: 10.00 – 12.00

Obavijest:

U drugoj polovici ove godine neradni dani u Republici Bugarskoj su: 6., 7. i 8. rujna (6. rujna slavi se Dan uje-

dinjenja); 22. i 23. rujna (slavi se Dan neovisnosti). U prosincu su božićni praznici i neće se raditi 24., 25. i 26. prosinca. Posljednji dan u godini - 31. prosinca je radni dan.

prof. dr. Georgi Zlatarski

BUGARI U ZAGREBU

SURADNJA AKADEMIJA ZNANOSTI

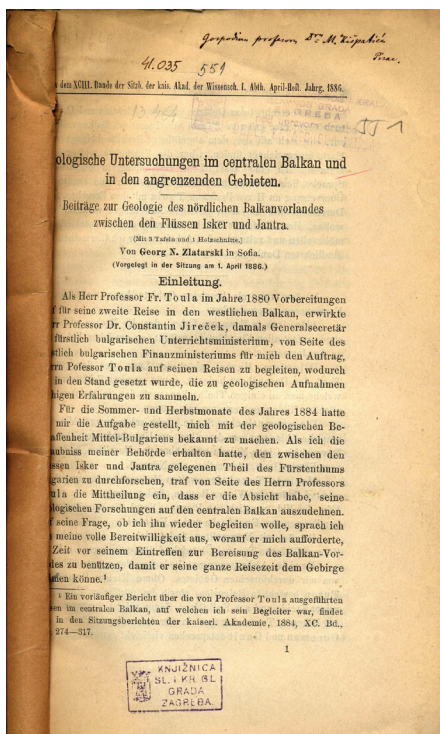
U svom pismu hrvatskom banu Josipu Šokčeviću 1860. u kojem obavještava da je položio prvi prinos za osnutak Akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, biskup Josip Juraj Strossmayer nastoji da ta ustanova otvori vrata i Bugarima potomcima Ivana Egzarha i cara Simeona. Od tog trenutka Akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu postala je duboko

povezana s Bugarskom i znanostu u Bugarskoj, da bi kasnije Bugari imali svoje stalne i dopisne članove JAZU-a (HAZU-a). Među njima su prof. dr. Marin Drinov, prof. dr. Lubomir Miletić, prof. dr. Stefan Bobčev, prof. dr. Vasil Zlatarski i prof. dr. Georgi Zlatarski, koji su osnovali Bugarsku akademiju znanosti te radili na njenom povezivanju s Hrvatskom.

rafov, koji će kasnije biti ministrom u nekoliko bugarskih vlada. Georgijev otac umro je prije nego što je Georgi završio posljednji razred gimnazije. No, mladić se ne vraća u Trnovo, nego počinje davati poduku mlađim učenicima kako bi se mogao uzdržavati. Krajem srpnja 1876. g. završio je srednju školu s odličnim uspjehom i odlučio upisati Prirodoslovnu povijest na Zagrebačkom sveučilištu – novi studij, ustanovljen upravo te, 1876./77., školske godine. Kako bi si financijski pripomogao studiranje, nastavlja s podukom učenika iz bogatih zagrebačkih obitelji, a neko vrijeme radio je i kao nastavnik u Realnoj gimnaziji. Zlatarski nije bio jedini Bugarin na

Tko je prof. dr. Georgi Zlatarski, dopisni član JAZU-a u Zagrebu?

U gradu Trnovu, u obitelji učitelja Nikole Zlatarskog, 25. siječnja (6. veljače) 1854. g. rodio se drugi po redu sin – Georgi. Navršivši 14 godina, njegov ga otac šalje na školovanje u Imperatorski licej u Carigradu, gdje se nastava izvodi na francuskom i engleskom jeziku. Poslije završene treće godine Liceja, Georgi ga napušta, a svoje obrazovanje želi nastaviti u Zagrebu. U to je vrijeme ovaj hrvatski grad među uglednim i bogatim Trnovčanima poznat kao važno europsko kulturno središte pa pedagog Nikola šalje svog sina da se tamo školuje. Školske godine 1871./1872., Georgi Zlatarski upisao se na prvu godinu zagrebačke Realne gimnazije. Tu se školovao i njegov prijatelj i sugrađanin Mihail Sa-

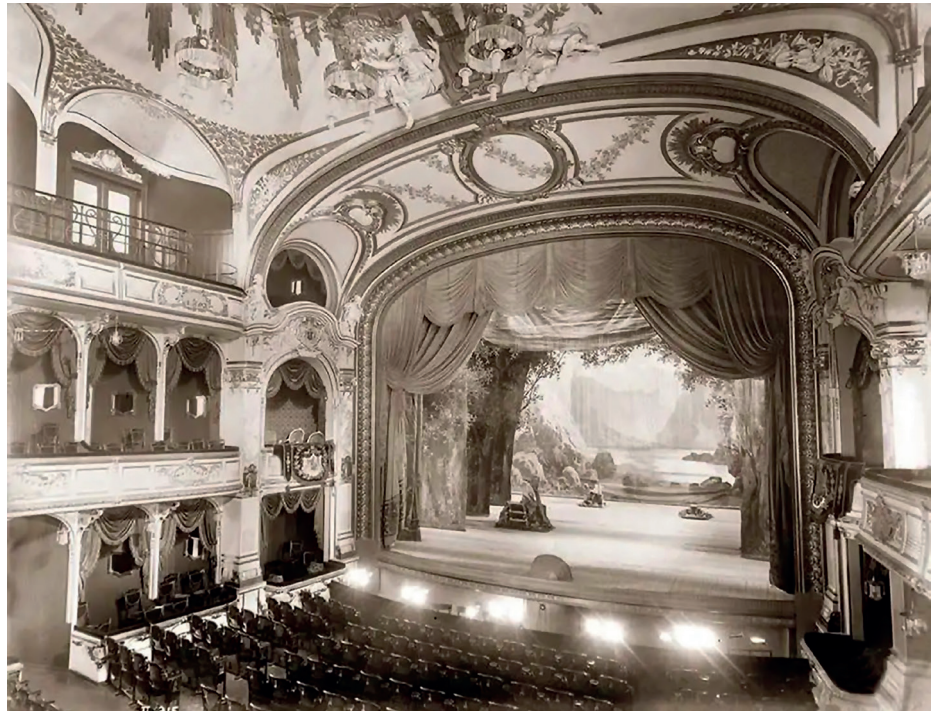
ovom Sveučilištu. Tu su već studirali Hristo Belčev, budući bugarski ministar financija i Spas Vacov, budući utemeljitelj bugarske meteorologije i seizmologije. Od samog početka, njegov kolega bio je Hrvat Stjepan Jurinić, koji će u bugarsku povijest ući kao prvi bugarski profesor zoologije. Njih dvojica ostat će nerazdvojni prijatelji, zajedno će kao dragovoljci sudjelovati u srpsko-bugarskom ratu 1885. g. Stjepan Jurinić će 1912. g. čak biti izabran za rektora Sofijskog sveučilišta.

Georgi Zlatarski imao je iznimnu mogućnost slušati predavanja istaknutih hrvatskih geologa, Đure Pilara i Mije Kišpatića. Pilar je voditelj Katedre za geologiju i mineralogiju na Filozofskom fakultetu (1875. – 1893. g.), a Kišpatić predaje na Filozofskom fakultetu, autor je nekoliko udžbenika iz petrologije, mineralogije i seizmologije te prvi hrvatski doktor prirodnih znanosti (1881. g.). A predavao je i drugim Bugarima, zagrebačkim učenicima – kod njega su doktorirali geolozi Georgi Bončev i Lazar Vankov.

U mjesecu svibnju 1880. g., Zlatarski je završio studij na Zagrebačkom sveučilištu i vratio se u Bugarsku. Dana 5. rujna 1881. g. izabran je za punopravnog člana Bugarskog književnog društva (preimenovanog 1911. g. u Bugarsku akademiju znanosti). Georgi Zlatarski je 30. veljače 1886. g. izabran za punopravnog člana Hrvatskog prirodoslovnog društva. Iste godine objavljen je i njegov rad "Geološka istraživanja na sjeveru Balkana, između rijeka Iskar i Jantra", što je odobrila bečka Akademija znanosti i tiskana je na njemačkoj jeziku. Ovo izdanje nalazi se u Gradskoj knjižnici u Zagrebu. Dana 4. prosinca 1890. g. Zlatarski je izabran za dopisnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu.

Prof. dr. Georgi Zlatarski je prvi bugarski geolog, voditelj Geološke službe, aktivni član Bugarskog književnog društva i profesor, rukovoditelj geološke katedre, dvaput rektor Sofijskog sveučilišta, dopisni člana JAZU-a u Zagrebu, član bugarskih i inozemnih znanstvenih društava.

Premинуo je iznenada 9. kolovoza 1909. g.

UPOZNAJTE SOFIJU

NARODNO KAZALIŠTE IVAN VAZOV

Narodno kazalište *Ivan Vazov* najstarije je i najpoznatije bugarsko kazalište, koje zbog svoje povijesne i kulturne važnosti nosi naslov Bugarskog narodnog kazališta. Smješteno je u samom središtu glavnog grada Sofije, s pogledom na Gradski vrt.

Osnovano je 1904. na nagovor umjetnika iz glumačke družine „Salza i Smijah“, djelovala u bugarskoj prijestolnici Sofiji od 1900. g. Naredbom od 14. srpnja 1903. ministar narodne prosvjete, prof. Ivan Šišmanov, imenovao je komisiju na čelu s Ilijom Milarovim, koja je morala pripremiti prijedlog za izgradnju zgrade sofijskog Narodnog kazališta. Milarova je inicijativa i da se u Sofiju privuku hrvatski redatelji Adam Mandrović (radio od 1898. do 1902. g.) i Sergijan (Srđan ili Sergej) Tucić, koji je od 1903. do 1905. bio umjetnički ravnatelj i redatelj Narodnoga kazališta u Sofiji. Ilija Milarov diplomirao je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Za-

grebu 1883. godine. Sprijateljio se s predstavnicima hrvatske inteligencije i podržavao ideju hrvatske samostalnosti. Godine 1884. oženio je hrvatsku glumicu Ivku Kralj, miljenicu kazališne kritike i hrvatske publike. Iste godine mlada obitelj odlazi u Bugarsku, gdje Milarov radi kao tužitelj i sudac u Lomu, Ruseu i Sofiji.

Zgrada Narodnoga kazališta u Sofiji izgrađena je u neoklasicističkom stilu, prema nacrtima poznatih bečkih arhitekata iz Biroa Fellner & Helmer – autori nacrtu za zgradu Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu te još desetaka kazališnih zgrada u mnogim europskim prijestolnicama i drugim gradovima.

Kamen temeljac Narodnog kazališta u Sofiji postavljen je početkom 1906., a svečano je otvoreno 7. siječnja 1907. godine. Na samom otvorenju odigrana je praižvedba Vazove kazališne drame „Izopćenici“ (prognanici – bugarski emigranti revolucionari, koji su zbog progona za vrijeme turskog ropstva našli utoči-

šte u Rumunskoj) – jedne od najpoznatijih i najizvedenijih bugarskih dramskih djela. Uz kazalište je 1925. g. osnovana glumačka škola, u kojoj su školovani prvi bugarski glumci. Veći dio zgrade bio je značajno oštećen tijekom gradskog požara 1923., ali je 1929. obnovljen prema nacrtima njemačkog arhitekta Martina Dülfera. Zgrada je pretrpjela velika oštećenja i tijekom Savezničkih bombardiranja Sofije u Drugom svjetskom ratu 1943. i 1944. godine. Godine 1943. pri Narodnom kazalištu osnovana je Državna kazališna škola. Učitelji su glavni redatelj Ni-

kolaj Masalitinov i glumci Georgi Stamatov, Vladimir Trandafilov, Petko Atanasov. Škola predstavlja početak profesionalnog kazališnog obrazovanja u Bugarskoj. Godine 1948. je pretvorena u Državnu višu kazališnu školu i izdvojena je od Narodnog kazališta kao samostalna ustanova, koja se od 1956. godine zove Visoki institut za kazališnu umjetnost „Krstjo Sarafov“. Velika rekonstrukcija izvornog izgleda Narodnog kazališta, kao i značajne izmjene u njegovom interijeru izvršene su 1972.-1975. godine kada je zgrada vraćena u izvorni oblik.

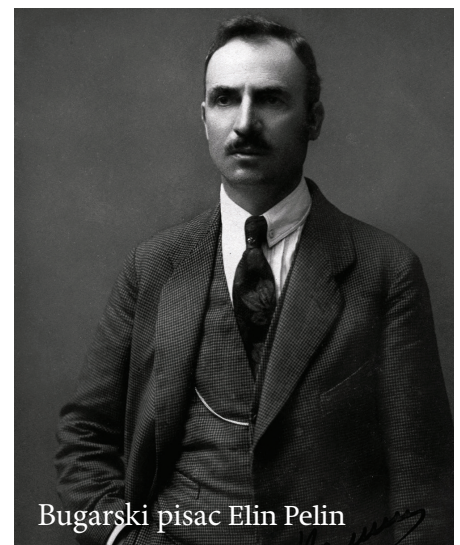

DJEČJI KUTAK

BUGARSKA KNJIŽEVNOST U ZAGREBU

Povodom PRVE IZLOŽBE DJEČJE I OMLADINSKE KNJIGE koju je knjižara Vasić priredila u Umjetničkom Paviljonu u Zagrebu 1938. godine izašla je knjiga „Čudesno carstvo“ – odabrane priče i bajke suvremenih (u

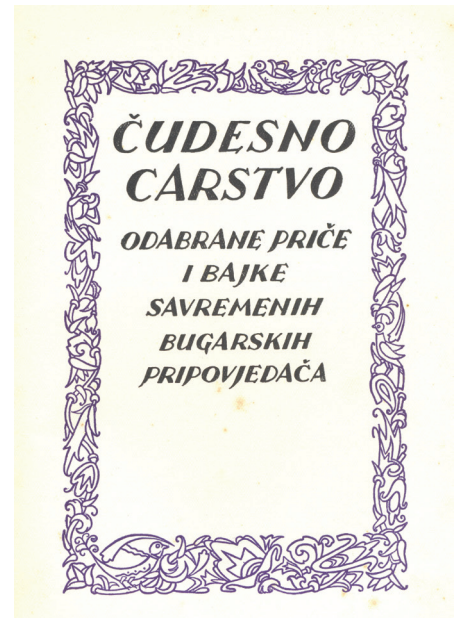
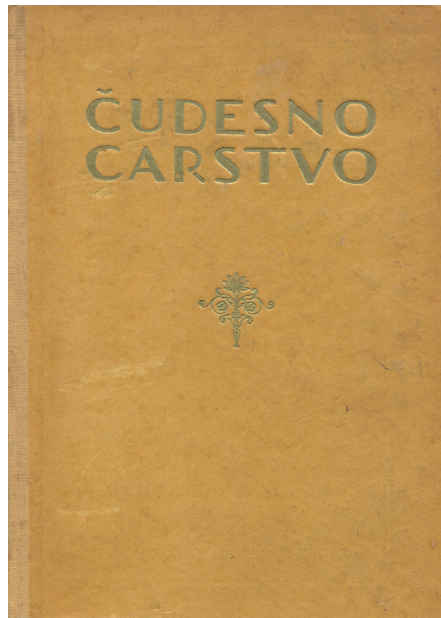
onom dobu) bugarskih pripovjedača. Priče i bajke preveo je s bugarskog Ljudevit Krajačić, ilustracije djelo su bugarskih slikara, autor ornamenta je prof. Tomislav Krizman. Knjiga je tiskana od TISAK „TIPOGRAFIJE“ D. D. u Zagrebu.

Bugarski pisac Elin Pelin

Za naše čitatelje, njihovu djecu ili unuke i unučice objavljujemo priču „Medeni Ivanić“, poznatog bugarskog pisca Elina Pelina. On je u Hrvatskoj omiljeni dječji pripovjedač, autor romana „Jan Bibijan: nevjerojatni doživljaji jednoga dječaka“. Prvo izdanje objavljeno je 1943. g., u izdanju Matice hrvatske i prijevodu Joze Živkovića. Nakon 1945. g., s obzirom na zajedničko književno tržište bivše Jugoslavije i zastupljenost ovoga romana Elina Pelina u lektiri čitave tadašnje Jugoslavije, treba napomenuti da postoje razlike između hrvatskog prijevoda i prijevoda nastalih u izdanju nakladnika u Srbiji i Bosni i Hercegovini.

MEDENI IVANIĆ

U kući ne bijaše nikoga. Ivanić otvori smočnicu, uzme zdjelicu meda, namaza med na velik komad kruha i izade da ga negdje krišom pojede.

Kuća se nalazila na kraju sela. Iza nje pružala se livada, iza livade šuma, iza šume opet šuma, pa opet iza šume – šuma.

Ivanić pođe prema šumi jedući medom namazani kruh. No što je više jeo to je kruh bivao sve veći i veći. A Ivanić je išao samo dalje i svejednako jeo.

- Dok ne izjedem čitav kruh, ne vraćam se kući - govorio je u sebi. Odjednom iskoči pred njega zec.

- Ivaniću, Ivaniću! ..

- Što je, zečiču?

- Daj mi malo kruha!

- Ne dam!

- Daj! Ne daš li, uzet ću ti silom!

- Otac mi je lovac. U njega je puška, pali poput topa. Ispalit će je i ubit će te!

Zec se uplaši i pobježe.

Ivanić pak nastavi put svejednako jedući kruh.

Eto i medvjeda.

- Ivaniću, Ivaniću!

- što je, medonjo?

- Daj mi krišku kruha, ne daš li, pojest ću te!

- Otac mi je lovac. U njega je puška, tutnji poput topa. Ispalit će je i ubit će te!

Medonja se uplaši, zapuše i pobjegne.

Ivanić pođe dalje. Iako ga hvatao strah, kruha još uvijek nije pojeo.

Jeo je pohlepno i brzo naprijed.

Eto i vuka.

- Daj mi malo medena kruha ili ću te pojesti!

- Pojest ćeš me? Otac mi je lovac.

U njega je puška, žari poput topa. Ispalit će je i ubit će te!

Vuk podvi rep i pobježe glavom bez obzira.

A Ivanić svejednako prosljeđuje put i jede.

Eto i kumice lisice.

- Ivaniću, Ivaniću!

- Šio je, lijo?

- Daj mi malo medena kruha da odnesem lisićima. Ne daš li, pojest ću te!

- Ti ćeš me pojesti? Otac mi

je lovac. U njega je puška, gruva poput topa. Ispalit će je i ubit će te!

Lisica podvi rep i pobježe netragom.

Pogleda Ivanić, a to kruh još i veći.

- Idem dalje, sve dok ne pojedem kruh.

Eto i vrapca.

- Ivaniću, Ivaniću!

- Šio je, vrapče?

- Daj mi jednu medenu mrvicu, ili ću ti isključivati oči.

- Otac mi je lovac. U njega je puška, grmi poput topa. Ispalit će je i ubit će te!

- Tvoj otac nema puške, poznajem ga. On krpi obuću i nema vremena za lov.

Vrabac je vikao visokim glasom, čuo to medonja, pa reče „bau“; čuo vuk, pa reče „au“; čula lisica, pa reče „kjau“; čuo zec, pa reče „jau“. Sva se šuma orila.

I odmah skoče za Ivanićom: zec, i medonja, i vuk i lisica.

Ivanić se dade u bijeg, dadoše se za njim u potjeru i životinje.

- Ili daj medeni kruh, ili ćemo te pojesti.

- Jao, jao! - jaukao Ivanić. Nikoga nigdje da me spasi!

Odjednom od nekuda doleti malena pčela.

- Što se dogodilo, Ivaniću?

- Pogiboh, pčelice, spasi me!

Zazuja pčelica i razljuti se.

- Pričekajte, naučit ću ja vas! Taj med sam sabirala za Ivanića, a vi hoćete da mu ga izjedete!

I stade pčelica svojom žalcem bosti kud stigne. Zeca u uho, medonju u čelo, lisicu u rep, a vuka u jezik.

Razbjegoše se zvijeri kud koja. Ivanić je bio spašen.

Najedanput se pojavi druga pčela...

- Otkuda ti taj med? – upita ona.

- Ukrao sam ga iz smočnice!

- Zm!, zazuji pčela – kad kradeš, evo tebi!

Pri tome pripije se uz Ivanićevo lice i čvrsto ga ubode.

Ivanić se vrati trkom kući. Lice mu nateklo kao somun kruha.

Izdavač

Predstavnik bugarske nacionalne manjine Grada Zagreba,
Remetinečka cesta 77 A,
10020 Zagreb

Urednica:

Diana Glasnović

Grafika i prijelom:

O, ne radiona d.o.o.

Tisak:

Printera Grupa d.o.o.